

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Comrat din 27 decembrie 2018 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui:

Tomailî Igor xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.04.2017 – 27.12.2018;

Instanța de apel: 28.01.2019 - 01.04.2019;

Instanța de recurs: 10.07.2019 – 18.09.2019.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat, sediul Central din 27 decembrie 2018, Tomailî Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 171 alin. (1) Cod penal la 3 (trei) închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1), (3) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa numită s-a adăugat pedeapsa neexecutată sub formă ce 3 (trei) ani și 6 (luni) închisoare, numită prin sentința Judecătorei Comrat din 03.06.2016, fiind stabilită pedeapsă definitivă de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea penitenciar de tip semiînchis.

S-a respins ca neîntemeiată, cererea avocatului Cazmalî Vladimir în numele inculpatului, privind recunoașterea ca fiind ilegale:

- ordonanța procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Bolgar N. din 07.04.2017;

- acțiunile procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Bolgar N. și anume, neexpedierea spre executare de către procurorul ierarhic superior a cauzei, penale nr. 2017190151 în privința lui Tomailî Igor la parvenirea plângerii împotriva ordonanței procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Bolgar N. din 07.04.2017, cu trimiterea în instanța de judecată pentru examinarea în fond înainte de

scurgerea termenilor pentru contestare a ordonanței procurorului ierarhic inferior și înainte de examinarea a acesteia;

- neexaminarea de către Procurorul General al UTA Găgăuzia a contestației din 10.04.2017 depusă la ordonanța procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Bolgar N. din 07.04.2017 pe cauza penală nr. 2017190151 în privința lui Tomailî Igor pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (1) Cod penal.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 14 martie 2017, în jurul orei 23.30, Tomailî Igor fiind în stare de ebrietate, aflându-se în casa de locuit amplasată pe adresa mun. xxxx, cu scopul de a întreține raportul sexual cu partea vătămată, xxxx, s-a culcat în pat cu ultima, contrar voinței acesteia și, aplicând constrângere fizică și psihică a încercat să întrețină cu ea raportul sexual, însă partea vătămată a putut să scape și să fugă, astfel nu i-a permis lui Tomailî Igor ca intenția sa să producă efectul.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea cererii de apel a invocat că, partea motivantă a sentinței instanței de judecată nu conține o analiză de materie penală a acțiunilor inculpatului în partea în care instanța a găsit în ele indicii de latura obiectivă a violului sau a tentativei de viol. În locul unei analize a faptelor constatate în coroborare cu dispoziția art. 171 și art. 27 Cod penal, sentința instanței de judecată în acea parte reprezintă o simplă redare a declarațiilor părții vătămate împreună cu presupunerile acestea privind intenția inculpatului de a întreține cu ultima un act sexual forțat, ceea ce nu este admisibil în actul de judecată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 aprilie 2019, s-a respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea fără modificări a sentinței.

4.1. Colegiul apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, s-a ajuns la concluzia, că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și prezentate de către părți și întemeiat a ajuns la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului de comitere a infracțiunii ce i se incriminează, prevăzute de art. art. 27, 171 alin. (1) Cod penal.

În opinia Colegiului, vinovăția inculpatului se confirmă nu doar prin declarațiile părții vătămate, dar și prin declarațiile martorilor, care sunt consecutive și care coroborează cu alte probe și corespund circumstanțelor cauzei.

Argumentul părții apărării precum că în acțiunile inculpatului lipsește intenția de a comite raportul sexual contrar voinței părții vătămate, în opinia Colegiului este unul neîntemeiat, dat fiind faptul că apariția inculpatului în cameră total dezbrăcat, precum și o asemenea circumstanță că el s-a culcat deasupra părții vătămate, însă acțiunile lui nu

au produs efectul, deoarece partea vătămată a fugit, certifică intenția inculpatului de a comite infracțiunea incriminată de către partea acuzării.

Colegiul a menționat că nu există careva temeii legal de a pune la îndoială probele prezentate de către acuzare, dat fiind faptul că ele întocmai coroborează cu materialele dosarului din cauza admisibilității acestora, iar conținutul fiecărei din aceste probe confirmă că în privința părții vătămate a fost săvârșită anume acea infracțiune care i-a fost incriminată inculpatului Tomailî Igor.

Reieșind din circumstanțele cauzei, pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 27, 171 alin. (1) Cod penal, care corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei, fiind proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise, va da posibilitatea corectării și reeducării vinovatului, luând în considerație principiul umanismului legii penale prevăzut la art. 4 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului, indicând ca temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând faptul că în acțiunile lui Tomailî Igor nu sunt elementele tentativei de viol asupra lui xxxx.

6. Asupra recursului ordinar procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeii legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă ca temeii de recurs pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, conform căruia *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Așa dar, se reține că, *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu

reprezintă o apreciere greșită a probelor, dar trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.4.1. al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind casarea parțială a sentinței, cu aplicarea unei pedepse echitabile.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a conchis că în acțiunile lui Tomailă Igor sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile

invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui Tomailî Igor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 16 octombrie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun